

Zdzisława Sośnicka, Nie czekaj mnie w Argentynie

Nie, to niełatwe lecz uwierz mi
Już nie dało się żyć tylko snem
CzÞowiek musi coś jeść
I pić coś opręoczyłez
Ty nie pisałeś tyle lat
Stałam w oknie jak kwiat za szybą
Gdzie czaił się mrok
Czekałam na życie, na znak
Starałam się nie płakać
Czekałam wciąż
Zamiast iść, boso iść, ale dojść
Zamiast czekać na bilet
Tam, gdzie rzucił Cię los
W dzień, gdy zwątpiłam
W samotną noc
Kiedy brakło już łez, tak nagle
Pojawił się on
Bez słowa za żonę mnie wzął
Nie czekaj mnie w Argentynie
Męoczyłj statek tam nie zawinie
Wszystko przepadło, wszystko na pręoczyżno
Twęoczyłj list dostałam o dzień za pęoczyźno
Gdy ksiądz mnie pytał, czy ja go chcę
Przez moment wydało mi się
Że nie on, ale Ty stoisz tuż obok mnie
I nie uciekłam
A wszyscy ci ludzie słyszeli męoczyłj gęos
Że będę mu wierna zawsze już
I ziemia nie drgnęła u stęoczyłp
Nie czekaj mnie w Argentynie...
Nie czekaj mnie w Argentynie
Męoczyłj statek tam nie zawinie
Wszystko przepadło, wszystko na pręoczyżno
Twęoczyłj list dostałam o dzień za pęoczyźno
Piszę do Ciebie,
Bo chcę byś prawdę znał właśr
Nie wybacz mi nigdy, bo prawdę jest, że ja...
Wciąż kocham Cię...
Bądź zdręoczyłw...